

Cal silenciar Trump? Sí

«La comunicació, és ben cert, és un bé públic molt valuós. Per tant, convé tractar-lo amb cura. Però també convé no buscar tres peus al gat»

Trump, trucant | The White House/Joyce N. Boghosian

Les xarxes socials actuen amb criteris opacs. Això és cert i poc discutible. Són empreses privades que gestionen cabals immensos de comunicació, no sempre de la manera més transparent. Poden clausurar comptes aplicant únicament el seu criteri, poden ser arbitràries i respondre per interessos econòmics i empresarials dels seus aliats, els seus creditors i les corporacions que els plaguin. Com qualsevol empresa privada, ni més ni menys. Com qualsevol diari o mitjà de comunicació privat. Com aquest mateix que el lector es troba llegint en aquest precís moment. La comunicació, és ben cert, és un bé públic molt valuós. Per tant, convé tractar-lo amb cura. Però també convé no buscar tres peus al gat.

Al tal Trump li han clausurat els comptes de Facebook i de Twitter. I hi ha qui considera que és una decisió perillosa perquè atempta contra la llibertat d'expressió i crea precedents inconvenients. Es refereixen a l'opacitat. Al fet que avui és Trump i demà puc ser jo. D'entrada, jo intentaré no fer tuits que incitin a la sedició i a l'odi. Ens passem la vida queixant-nos de la gent que ho fa i reclamant que no tinguin dret a fer-ho. Per exemple, les exaltacions del feixisme, el franquisme, el nazisme etc.

Quan un feixista com Trump és silenciats a Twitter, ens exclamem perquè la llibertat d'expressió és sagrada i si un dia ens silencien a nosaltres no ens agradarà. En què quedem? S'hauria d'haver fet abans? Jo crec que sí. Igual que s'actua per a clausurar comptes que inciten a l'anorèxia, al maltractament animal, a la violència racial i a tota mena de xacres. Si no es fa amb celeritat, mal fet.

Twitter i Facebook són, repeteixo, empreses privades que poden decidir sobre els seus usuaris amb llibertat. Ens agradi o no, són les regles del joc. Igual que un diari decideix, per exemple, quines cartes al director publica i quines no. Igual que limita i filtra els comentaris

ofensius a les notícies i els articles. Igual que si algú organitza una bronca en un cine o increpa tot aquell qui es troba dins d'un centre comercial, serà advertit i, si convé, expulsat. S'estarà limitant la seva llibertat d'expressió? Doncs sí, suposo que sí. Algú ho discuteix? Si ho fas, s'han de tenir moltes ganes de buscar tres peus al gat.

Per cert, tal com em recorda l'expert en comunicació i tecnologia Albert Cuesta, tothom que es crea un compte de Facebook i Twitter ho fa acceptant unes condicions d'ús que inclouen termes limitadors com els que ocupen aquest article. Doncs això.